

1. METODE I TEHNIKE ISTRAŽIVANJA

Metode su način kako se posluje, a metode društvenog komuniciranja su načini kako se dolazi do društvenih informacija.

Metodologija je pored navedenog, nauka o načinima kako se dolazi do istine.

Pošto su i metode, načini kako se dolazi do informacije, a informacije su najplodnije, najuspešnije ako se približavaju istini. Naravno, iz pragmatikih razloga, u svakodnevnom komuniciranju se nemože insistirati na strogom držanju tih pravila, pošto bi takva komunikacija bila neracionalna. No ipak, pravila koja važe za naučne metode, predstavljaju smernice i za metode komuniciranja, kako bi se obezbedile društvene informacije koje se približavaju istini.

Nadalje će se bliže obraditi pravila koja važe za naučne metode, kako bi se ukazalo na sva iskušenja i nedaće, stranputice, ali i sigurnosti u saznavanju i odlučivanju, koja se oslanja na informacije bliske naučnim saznanju.

1.2 METODA POSMATRANJA

Metoda posmatranja je jedna od najčešće korišćenih metoda u naučnom komuniciranju. Osnovni razlog za to leži u karakteru samih pojava na koja se komuniciranja odnosi. Veštačko izazivanje društvenih pojava je neadekvatno kao eksperimentalni put u saznavanju, zbog posledica, a i zbog načina i suštine pojave, ako se ona ne odvija prirodno. Merenje obeležja društvene pojave je otežano zbog složenosti uzajamnog delovanja pojedinih faktora unutar ispitivane pojave, i zbog njene dinamičnosti. To su razlozi što se koristi metoda posmatranja.

Dakle, ovom metodom se ispituju one društvene pojave koje su u toku, koje se manifestuju preko obeležja koja su uočljiva putem čula vida, direktno, ili korišćenjem određenih audio-vizuelnih sredstava. Kada je u pitanju posmatranje kao naučna metoda, tu se putem plana unapred određuje predmet i jedinice posmatranja, vrši obuka posmatrača, utvrđuje način registrovanja uočenog sadržaja, način interpretacije i opseg mogućih deformacija, zabluda, odnosno grešaka u saznavnom procesu.

Ta se metoda javlja kao metoda posmatranja sa učestvovanjem: bez učešća, i metoda samoposmatranja. Pri posmatranju sa učestvovanjem, posmatrač je član grupe, skupine, koja nosi pojavu koja se posmatra. Sam je nosilac pojave, akter ispitivanog događaja, predmet ispitivanja. Ispitanici nisu obavešteni da se vrši ispitivanje, niti znaju šta se ispituje, ko vrši ispitivanje i sa kakvim ciljem.

Kao posebna vrsta metode posmatranja javlja se samoposmatranje, ili introspekcija, metoda koju razvija psihologija. Sa stanovišta ispitivanja društva, njegovih pojava, samoposmatranja se koristi samo u onim slučajevima, kada se ispituje delovanje pojedinih psihičkih faktora na određene društvene pojave. Ako postoje drugi načini da se pojava ispita, ova se metoda ne primenjuje zbog izuzetnog delovanja subjektivnih faktora na objektivnost istraživanja, pošto istraživač vrši analizu sopstvenih manifestacija tražeći uzroke, karakteristike i posledice psihičkih manifestacija.

Metode posmatranja u celini kao i posebni oblici ove metode, posmatranje su učestvovanjem, bez učestvovanja i introspekcija, imaju određene dobre strane ali i ograničenja. Najčešće istraživanje se zasniva na , za oko, manifestnim karakteristikama pojave koja se ispituju. Introspekcija je posebno opterećana delovanjem subjektivnih faktora, odnosno mehanizama odbrane, čije je delovanje u psihologiji dobro poznato, a u toj meri prisutno i ugrađeno u načine ponašanja, da ga je teško odstraniti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com